

1. Slemeno (lid. v Slemeně, do Slemena, slemenskej), ves $11\frac{1}{2}$ km sv. od *N. Paky*: 1454 (1436) vsi klášterce (blíž Hostinného): Slemen, dvě Zdernici, Kunčice, AČ. 1/535; 1492 ves Slemeno celá (ke Štěpanicům), Sedl. z A. harrachov. ve Vídni; 1522 (majestát na) ves Slemeno kláštera Opatov., DZ. 2 D 1; 1606 prodal zámek Brannau.. v Kalne, v Slemenu c. t. m., Sedl. z Diplom. Strahov. I, 157.

Základem tohoto jména bylo ap. *slémě*, *-ene*, ntv. *slemeno*, *-a* = břevno nebo trám, zvláště trám nejvyšší ve střechě a sám vrch střechy (Jg. IV, 143 a Kott III, 414). Podle Sedláčkových pozorování *Slémě* n. *Slemeno* se nazývá vrch pohoří třeba ne ostrý, ale přece neširoký (Sedl. Sn. 13). [Srov. slov. jm. hory *Slemä*, J. Stanislav: Slov. juh II. 471 a pol. MJ. *Ślemień*, Słow. X. 757.]

✓ Slemeno.

Poslední česká obec na severovýchodě okresu Novopackého; hraničí na východě i severu s německými obcemi okresu Hostinského. Až do roku 1899 byla s Dolní Kalnou spojena v jednu obec politickou; od té doby je samostatnou. Zde provozuje se lnářství.

Obyvatelů 380, domů 45.

Fara v Dolní Kalné. *Škola* v Dolní Kalné, *pošta* Dolní Kalná, *dráha* Horká a Hostinné.

Živnostníci: Kramářství Schreier Ferd. Hostinský: Koudelka David. Obchodníci se lnem Korda Hynek a Koudelka D. Truhlář: Jiříčka Jan. Kolář: Mikeš Jan. Kovář: Jan Šír. Pálení vápna: Rajs Václav.

Spolek: Sbor dobrovolných hasičů.

Otisk historické pečeti obce Slemeno